

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

A ante V

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

est. Vnde adīm atho. prulit ipse Vir. cū dixit ge
orgi. i. aut Atho aut Rhodopen. Nec hic athon
legi potest hoc mō: aut athō aut rhodopen. qā
(vt dixim⁹) αθω σ cū ω magno scribit: ipam
pducēte syllabā. Sed atho adīm atticū prulit:
vt etiam lib. enei. xi. ait. In foribz lērum andro
geo: qui actūs attic⁹ est. Quod aut dicēdo atho
tho syllaba vbi ω mego ē corripit: b procedit
propter sequentē vocalē: vt est alibi apud eun/
dem Virg. sub illo alto: vbi vltima abli syllā
ba ppter sequentē vocalem breuiat: q̄ als lon/
ga est. Genitiuū atho posuit Apollonius: cū ar
gonauticoz. i. dixit. θιοζ γειο σ ο μ ε νο ζ ι ν
αθω αρε φ α ι ν ε Κο λ ο ν ι. id est mane autem
pficiētibz atho videbat vertex. Similem gō
adīm atho prulit in thalyfijs Theocritus. Re/
gulari autē adō Athon vsus est Ouid. cum ait
lib. Meta. xi. Nec leuis q̄ si quis athon pindum
q̄ reuulsos: mons est Macedonias: teste Prole.
& cum th aspirato scribitur. Comperit tamen
athonis grūs: qui ab eo qui est Athon in recto
nō Athos (vt inepte putat Prisci. li. vi.) forma/
tur. Vñ Tullius lib. iij. de republica ait. Quid
ergo illa sibi vult absurda exceptio: nisi quis
athonē pro monumēto vult funditus efficere.
Atlas huius adantis cū t non aspirato scribitur:
propriū fuit nomen gigantis: qui a poetis cēlū
humis sustinere fingit: dicēte Virgi. lib. enei.
iij. Vltimus Aetiopum locus est vbi maxim⁹
Atlas: axem humero torquet. trāz aut fuerunt
eodē nomine vocati: vt scribit Seruius sup. viij
lib. enei. Atlas item p imagine ponit hoīs susti/
nētis colūnas aedium: aut edificium: ad similitudi/
nem videlicet adantis: cēlū (vt dicūt) hume/
ro torquetis: vt notat Vidruuius. Et hi adātes
plerūqz gibbosi sūt. aut gibbosos imitant: qū
onera sustinēt: q̄ interdum cōpares sunt. inter/
dum auersi. interdū se inuicem spectant. q̄s p̄
tereuntes monstrare solēt risus gratia. Qd̄ teri/
git Mar. dicēns. Nō aliter rideat atlas cū cōpare
gibbo. Est autē hec sup̄ p̄fatum Martialis lo/
cū georgij expositio: quē certe mihi magis pla/
cet: q̄ illa Domitij interpretatio hac i parte nep/
tias loquētis. Atlas item fluui⁹ est in istrum ca/
dens: teste Herodo. lib. histo. iij. ac etiam Mau/
ritaniæ mons: vt idem Herodot⁹ ostēdit. Prole/
m⁹ autem scribit duos Mauritanie montes
hoc noīe vocatos: quorū vnus maior atlas: al/
ter minor dici. Atlanta cum t exali vtrobiqz: si/
lia fuit Iasi: cuius meminit Ouid. in epistolis cū
ait. Arsit & Oenides in Menalia Athalanta.
Athon. Require in dictione Atys.
Athos. Require ibidem.
Atrax. Ibidē. Athris. Ibidem
Attriplex scēmi. ge. & hoc attriplexū declari po/
test: teste Pōpeio: genus est herbæ contra poda

gram calidā valētis: dicente Macro. de herbaz
viribus: attriplicem tritā cū nitro molle & ace/
to dicunt appositam calidam sedare podagrā.
Attages huius attagis. & attagen huius attage/
nis mas. ge. & hec attagena huius attagenæ de/
clinari potest. Hiero. in epistola ad ascellam de
fictis amicis. Tu attagem ructas: & de come/
sto ansere egregie gloriaris. Horati⁹ in epodo.
Nō attagen. Ionicus iocūdior. Mar. inter sapo/
res fertur alitū primus ionicaz: gustus attage/
narum. genus est auis: & cū duplicato t scribit
Attagen. Require in dictione Attages.
Attagina. Require Ibidem.
Attingo & attingo absqz n efferrī & scribi potest:
testibz Diome. & Nonio. sicut & simplex tingo
enūciari potest & tingo: teste Pomp. Vñ Plaut⁹
in mustellaria ait. Abscedite taelis ne attigant

A ante V

Auaritia & auarities in vno significato declina/
ri potest. Lucretius lib. iij. Deniqz auarities &
honorum cæca cupido.

Aucha cum ch aspirato scribitur: quæ & Ocha
nōnunq̄ affertur. vt in dictionibz ab o incipien/
tibus plenius differemus.

Auctor cum t exalibz scribit: & cōis ge. est: testi/
bus Probo: Phoca: Prisci. et si Isidorus mas. tm
gnis eē tradiderit. nec ab augeo (vt scribit Pro/
bus) deduci. et si a verbo p̄fato deriuari idem
dicat Isidorus: sed teste super donati artem Ser/
uio: a se auctor nascit: nō ab augeo descendit.
Aliud est enim augere. aliud auctorem esse. Er/
rant etiam qui absqz c auctor scribunt. Neqz em
c π ο τ ο υ α ν θ ε ν τ ο υ trahit: vt Vgutio som/
niavit. De quo (paulisper digrediar) non satis
admirari nequeo: q̄ cum latinarū litterarū me/
diocrem haud quāq̄ sciētia: Græcayz o prope
nullam habuerit vocabulis græcis. non latinis
modo nō inepte: dicam aut inerudite: sed a ve/
ro prorsus verisimiliqz abhorrentes interpreta/
tiones: etymologias: cōpositiōes: deriuatiōes:
p̄ra approbatissimoz: tā græcorū q̄ latiorū: au/
ctoritates innectere ausus sit: cui⁹ & Isidori: a q̄
maxima ex parte Vgutio ipse errores accepit.
Catholiciqz quod & ip̄um omniū Vgutionis
errorū siluā hausit. necnō Mamotrecti ac Bri/
tonis si vellem errata colligere: haud paruum
q̄dem opus cōpilarem. quippe cum tantū bar/
bariei q̄ latinis habere credātur. Sed non est
huius temporis aut loci omnia horū errata cor/
rigere: cum antio sedeat magis nostra tradēdo
differere: q̄ aliorū aperiēdis erroribz inferuire.
Vñ tamē postremo dixerim i omibz Catho/
licon errasse: q̄bus pro opportunitate castigan/
dus a nobis inducet Vgutio. Nunc autē ad p̄/
positū redeamus. Auctor et actor hoc distant:
q̄ actor dī orator: q̄ causam agit: quiqz gestū
C ij

vultus & corporis agit. Vnde tum ipsa pronun-
ciatio. tum oratio quæ habet. tum oratio scri-
pta: actio est appellata. Itē Comædus & Tra-
goedus. id est histrio qui agit gestus in scena: &
mimus omnis actor vocari potest. Auctor autē
est (vt sic dicam) factor. Vnde poetas ceterosq;
opes: cōditores: auctores vocamus. Et illū qui
fecit aliquod opus. qui egit bellū: egit pacē. au-
ctorem operis: auctore belli: auctore pacis di-
cimus. Quinetiā non tm̄ qui aliquid faciūt: sed
qui principes sunt. & primi iubēt: auctores ap-
pellantur. Nā & hominē in quo est potestas &
dignitas: auctore vocamus. vnde auctoritas di-
cta est: vt est apud Luliuū. Deceuerūt em̄: vt cū
populus regē iussissent: sic ratum esset: si pa-
tres auctores fierēt: hoc est auctoritatē (vt aiūt)
suam & decretū inponerēt: ratum haberent
atq; ratificārē suę comprobārēt. Et alibi. Ma-
iores nostri nullā ne priuatā qdē rem. agere
sōmias sine auctore voluerūt. Auctores item
pupillos: vocant hi: in quos administratione
ætas infirma: resq; sunt. Ideo filios regum pu-
pillos sub auctoribus fuisse legimus. Vñ Pau-
lus Iuriscōsultus ait. Etiam si nō interrogatus
tutor auctor fiat: valet auctoritas eius: cum se
probare dicit id quod agit. Pōponius. Etsi plu-
ribus datis tutorib; vnius auctoritas sufficiat:
tamen si tutor auctore ē. Quare auctores alicui⁹
sententię & consiliū vocātur hi: quos sententiā
cōsiliūmq; secuti sumus. Hinc etiā (vt dixim⁹)
qui iubent et primi sunt militū duces: auctores
appellant. Vnde Auctoritas: verbū actiuum.
est autē auctorare ad militiā eligere. Nā & ipe-
rator tunc milites auctorat: cum eos ad militiā
ascribit. Sueto. li. iij. delegēdo vel auctorando
milite. Horat. xviij. sermone. Auctoratus eas:
an turpi clausus in archa. Male igit̄ legūt qdaz
illud August. in sermone Natiuitatis virginis
Marię. Auctrix peccati Eua: auctrix meriti Ma-
ria. Nam auctor dici debet: nō auctrix. Rursus
male legūt illud Aplī. Quāto tēpore heres par-
uulus est: nihil differt a seruo: cū sit dñs oīum.
sed sub tutorib; & auctorib; est vsq; ad p̄finitū
tēpus a patre: cum p̄ au diptuonq; scribi au-
ctoribus & legi debeat. Fateor tamē ab augeo
formare posse verbalia Auctor: & auctrix. sed
aliud significant. Auctor gr̄m casum regit: nō
nunq; etiā abluū. vt est apud Terentiū in adel-
phis. His rebus auctor qs est. Sic em̄ per abluū
exponit Donatus. Actor pprie etiam viri no-
men fuit. & corripit in obliquis penultimā syl-
labam. Virg. lib. gnei. xij. Actoris arunci spoli-
um: quassatq; trementē. Iuue. saty. ij. Actoris
arunci spoliū quo se ille videbat. Alius fuit eo-
dem noīe Paf Astyoches: teste Home. li. Iliad. ij.
Actus & actū in vno scato accipi p̄nt. Lucan⁹

Licet ingētes obruperit actus. Cice. Sed tm̄mo-
do dictis acta Celsaris firma erūt: q̄ ille in aes i-
cidit. At Festus ait. Actus fecit mō i comædijs
& tragædijs certa spacia cāticorū: mō iter intra
vicinos quatuor pedū latum. Mō in Geometria
minore partē iugeri. i. centi & viginti pedum.
Mō etiā motū corporis: vt Histriōnū & Saltato-
rū. Actio etiā idē qd actus significare habet: ni-
si qd dicimus actionē causare: non actū. & actū
comædiarū siue tragædiarū: non actionem.
Auctoritas. Regre in dictiōe Auctor
Auctoro. Require ibidem
Auceps. Require in dictiōe Aucupes
Aucupes (inq̄ probus) in recto: nō aucups dici
debet. Nā (vt ait) q aucups dicit̄ errāt. Non er-
rant q̄ vti aucupes ita aucups enunciant. Sed tu
Valerī falsus es: nec meministi illi⁹ versus: quē
(vt puto) nō semel legisti. Fistula dulce canit vo-
lucrum dum decipit aucups. Et cōis generis est.
Aucupor depon. est ybū. Plau. in actiua voce
ptulit: cū ait i truculēto. Lepide e castor aucu-
Aucupo. Require in dictiōe Aucupor. (pau.)
Audacter aduerbiū per syncopā: teste Prisci. of-
fertur: quinetiā audacter dicitur. Nam (vt Ca-
per ait) Audacter latinū est: audaciter melius.
Vnde Cice. inquit pro Roscio. Multa scelerate
multa audaciter: multa improbe fecisti.
Audaciter. Require in dictiōe Audacter.
Audeo facit in p̄terito ausus sum: teste Prisci. Ac
etiā ausus. Catp celsorius in oratiōe p L. Anto-
nio. Ex illo die nō ausi reculare. Catul. i epit̄ha
Iulie & Manlij. Quis huic deo ppararier
ausit. Quid. lib. Meta. vi. Fē nihil est quod non
inopino cap⁹ amore. Ausit: nec capiūt iclusas
pectore scāmas. Inde hęc ausio. hic ausus hui⁹
ausus. & ausum in vno scato accipi possunt.
Mart. Hoc tibi p̄meritis: & talib; imp̄cor au-
sis. Ausum: vrbs est Mauritanie Celsariensis:
mediterranea: teste Prole. Ausa vrbs est Ante-
ranorū: vt idē Prole. scribit. Est autē in hispania
Audio audis actū casum exposcular: sed cū obe-
dire vel obtemperare fecit: dñm regit. Plaut⁹ in
captiuis. Dicto haud audiebat. Cice. in Philip.
Et audiēs esset huic ordini. Et facit i futuro indi-
catiui modi audiam & audibo: teste Marcello.
Talem em̄ regulā tradit Donat⁹ in editione se-
cunda dices. Altera est species tercię cōiug. quę
in p̄ducta enūciatur. quā nōnulli quartā coniu-
gationē putāt: eo qd futuri tēpus i dicatiui mo-
di in am & in bo syllabā mittant. Idem tradit
Proby & Seruius sup Donati artē. Cęcilius in
Chryside. Audibis male si male dices mihi. En-
nius in Telamone. Quo nūc me ducis ybi mō-
larium strepitū audibis. Ponitur nōnunq; in au-
dio p̄ obedio. vt idē scribit Marcellus: Aphra-
nium inducens dicentē in diuortio. Nouis di-

Ais quæso ne ille inaudiat
 Auerfor. Require in dictione Auerfor.
 Auerfus. Require in dictione Auerfor.
 Auernus in singu. nume. maf. gen. est. in plu. ve
 ro neu. ab auit sic cognominat: dicte Lucre.
 lib. vi. Principio q̄ auernavocant noie. i. ab re
 impositum est: quia sunt auit cōtraria cūctis:
 Mons est & lacus Campanie
 Auerto. Regre in dictione Auerfor
 Auerfor deponēs & auerto: teste Seruio. sup. li.
 .i. gnei. in vno scato declinari pōt. Boetius cir
 ca principū opis de solatōe. Heu q̄ furda mi
 seros auertit aure. i. spernit: detestat: dedignat.
 Est etiā auertere: amouere: expellere. Vir. Non
 posse italia Teucroq̄ auertere regē. Auerto. p̄
 prie. vt auerto oculos aut mentē. id est alicun
 de oculos aut mentē cōuerto. Aduerto tñ. vt
 aduerto oculos mentē. i. aliquo oculos men
 temq̄ cōuerto. Auerfus & aduerfus s̄ distant.
 q̄ auerfus terga ostēdēs dī. aduerfus aut oppo
 situs: veluti opposito pectore atq̄ obiecto. Vñ
 illud Tullia. Et aduerfus & auerfus ipudicēs.
 Aduerfus: vel more antiquo auerfus: sciat au
 tore pompe. cōtra: aut idē qd̄ erga: qd̄ & ad
 uerfum siue aduersum dici pōt. Terē. in Adel
 phis. Nec seruulos: quisq̄ aduersum ierant:
 id est cōtra. Idē in andria. Et id gratū fuisse ad
 uersum te habeo grām. i. apud: vt interpretatur
 Marcellus. Cice. li. iij. de finib. Hec vero pietas
 aduersum deos: ne qua ista gratia debeat: sine
 expiatioe naturę intelligi potest
 Auger. Require in dictione Augur
 Augur huius auguris. cōis ge. & auger hui⁹ au
 geris: testib⁹ Papyriano & Prif. declinari pōt: s̄
 augur huius auguris: vel augurum (vt scribit
 Marcel.) & s̄ auguriū in vno scato accipi pōt.
 Augurium. Require in dictione Augur.
 Augurum. Require ibidem.
 Auguror depo. est vbum: qd̄ tñ. Prif. tradit esse
 cōmune: q̄ etiā Luciu inducit ita dicentē. Certe
 quę res augurant. Oui. li. Met. iij. Iāq̄ dies ad
 erat: quā nō pcul auguror esse. Cōperit etiā
 auguro auguras. vñ. Vir. li. gnei. vi. ait. Et reor
 est qd̄ veri mens augurat opto. Auguro & au
 guror hoc distāt: autorib⁹ Pli. & Seruio: q̄ au
 guro dicimus: cū p̄fagio mentis futura colligi
 mus: auguror p̄o cū futura veris captam⁹ au
 gurijs. Ab eo qd̄ est auguriū Hiero. etiā augu
 rior formauit: cum ait in Gene. cap. xliij. Scy
 phus quem furati estis: ipse est in quo bibit do
 minus meus: & in quo augurari solet.
 Auguro. Require in dictione Auguror
 Augurior. Require ibidem.
 Auicella. Require in dictione Auis.
 Auicula. Require ibidem.
 Auis fœ. ge. est: quin & maf. gñe: testib⁹ Capro

& Probo veteres ptulere. Et facit in abltō sin
 gulari: aue: vel aui. vt in regula tradit Prif. Vñ
 Hora. in. i. carminū ait. Proteus fara mala du
 cis aui domū. Nam si dixisset aue: versus stare
 nō posset. Auis format per diminutionē auicu
 la & auicella: teste Var. de lingua latina
 Aula atrium vocat: cuius diminutiū est aulū
 la. Aula itē apud antiquos ea dicebat: quā nūc
 ollam vocamus. Plau. in Amphitry. Optimo
 iure infringat aula cineris in caput. Idē in aulu
 laria. Quadrilibrem aulā: auro honustam ego
 habeo. Et format diminutiue auxilla. teste Pōp.
 Auladis vrbs est Mesopotamie: teste Ptole. Au
 lœum cū æ diphthongo scribit: velamē est: tes
 te Seruio picturis intextū. Virg. geor. iij. Pur
 purea intexti tollāt aulæa Britanni. Quidā de
 clinant hęc aulæa huius aulę. Aulon: mons ē
 in Calabria: in quo oppidum fuit eiusdē: teste
 Igino de vrbib⁹ Italicis: quod a Virg. Caulon
 appellat: cū ait li. iij. gnei. Caulonitq̄ arces: &
 naufragū Silaceū. hic ab Horat. amota clite
 ra: aulon dictus est. Ait em̄ in odis. Et amicus
 aulon fertilis Baccho. Et Martia. ait. Nobilis et
 lanis & foeli vrbib⁹ aulon. Est etiā aulon vrbs
 Taulantiōrū in Macedonia. vi in cosmogra
 phia Ptolemęus ostendit. aliam eodē nomine
 scribit Plinius esse vrbem Cilicie.
 Aulæa. Require in dictione Aulis.
 Auleum. Require ibidem.
 Aulis. hui⁹ aulis vel aulidis: nō est insula: vt Ser
 uius sup. iij. li. gnei. & Laetius grāma. super
 li. vij. Thebai. putauerūt. sed teste Sira. regiu
 cula est Boetie petrosa: & ciuitas eiusdē nois:
 vt scripsit Ptole. iuxta quā port⁹ est q̄ngentaz
 nauū capax. quod etiā Pōponi⁹ Mela. & Pli.
 li. iij. na. his. p̄firmarūt. Oui. li. Met. xij. Bocera
 q̄ tell⁹. Aulide piscosa puppes tenuisset ituras.
 Vir. li. gnei. iij. Nō ego cū Danais Troianum
 excindere gentē: aulide iuravi. Luca. li. v. Calci
 dicas pupes ad iniquā classibus aulim
 Aulon. Require in dictione Aulus.
 Aulula. Require in dictione Aula.
 Aura. Require in dictione Aurum.
 Auras flu. Require ibidem.
 Aurata: genus est piscis: ab auri colore cogno
 minatus. de quo Martia. Nō omnis laudē: p̄ci
 umq̄ aurata meretur. alij mutates au diphthō
 gū in o dicūt Orata: vt scribit Pōpeus. Rustici
 ei (vt ait) aug. orum dicebat: auriculas oriclas
 Aureę. Require in dictione Aurum
 Aureax. Require in dictione Aurigo.
 Aurichalcū cū ch aspirato in penultima: & c̄ exi
 li in vltima syl. scribit cōponitq̄ (vt dicunt) ex
 auium: & Χαλκοῦ æs: quasi sit æs aureum.
 hac em̄ scriptura vt dicit Seruius: aurichalcum
 scribebat: enūciabatq̄. Vñ Hiero. in Apocal.
 Cij

cap. ii. ait. Et pedes eius siles aurichalco. At yō Festus: aurichalcū (inquit) vel oricalcū qdā putant compositū ex aere & auro: siue q̄ colorem habeat aureū. Orichalcū sane dicūt. q̄ in montuosis locis inueniūt. & p̄ ō em̄ grece: mons latine. Hecille. Alij dicūt au diphthongum in o breuem mutaram esse. Nam apud poetas orichalcum primā corripit syllabam: vt in ip̄a dictione videbimus. Antiqui em̄ rustici vt testat Festus: aurū orum dicebāt: auriculas oriculas.

Auricula. Require in dictione **Aurigo**

Auriginosus homo. Requirit in dictione **Arcus**

Aurigo morbo est: q̄ als regius: arquat̄: dēmoniacus: comitabilis: aq̄rius: istericus d̄r. vt vidimus in dictione **Arcus**. aurigo p̄ quadā corrupta aura: seu segetes corrūp̄te ponit̄. Vnde Hiero. in amos. cap. iij. ait. Percussit vos in ventrē & in aurigine. Auriga cōis ge. ē testibz Prisci. & Phoca: is d̄r q̄ currū agit: & p̄ducit rī syllabā. Syllius li. viij. Auriga in docilis totas effudit habenas. Nōnunq̄ etiā p̄ curru auriga ponit̄ scēmi tū ḡnis. Et ab auriga fit Aurigor depo. ybū. Varro i modio. Quo natura auriga: nō necessitudo. At yō Domit̄ in Iuena le. aurigabat p̄ aurigabat̄ prulit. Est aut̄ aurigari: moderari & regere: vt probe interpretat̄ Marcel. Aureax etiā p̄ auriga: ē est curā: agen te vsurpat̄: auctore Pōpe. Requirit in dic. **Arcus**.

Aurigor. Require in dictione **Aurigo**

Auris. Regre in dictione **Aurum**

Auritus. Require Ibidem.

Aurum qdā grecū purat̄ esse vocabulū. Hippocrates medicus ab eius inuēto: q̄ (vt refert Festus) & p̄ p̄ vocatus est: cognōiatū existi mat. Alij (vt idē scribit Festus) a Sabinis deducit̄ volūt: qd̄ illi aurum dicebāt in r̄ postea litera cōmutata. Nōnulli yō aurū dictum volūt: eo q̄ mentes hoīm auertat. Alij a silitudine aurore nomē traxisse asserūt. Quidam (vt scribit Serui⁹ sup li. vi. gnei.) ab aura: ē est splendore deriuatū tradūt: dicēte Virg. discolor vnde aurī p̄ ramos aura refulsit. i. splēdor: vt etiā apd̄ Hora. Tua ne tarder aura maritos. ē est splēdor. Aura itē ventus leuis vocat̄. Vir. li. geor. iij. Dulcis cōpositis spirabat crinibz aura. Rursus aura fauor d̄r. Vnde Luca. ait. Popularibz auris. Impellit: plaususq̄ sui. i. fauoribz. Auris notū est qd̄ fecit. Inde auritus adiectiuū maiores habēs aures. Virg. geor. i. Auritusq̄ sequi leuiores. Auritus itē is dicūt: q̄ sensum audiendi habet: testibz Pomp. & Serui⁹: vt est apud Hora. Doctus & auritas fidibus canoris: ducere quercus. Auras fluuius est ab hēmo descēdēs: & in lstrū defluēs: teste Hero. li. hist. iij. Auree frēni vocāt: q̄ circa aures eq̄s: religant̄: vt scribit Festus. Sed cū po- (bit Festus) nif. p̄ obedio: obsequor vel obtempo dīm po

stulat: vt est apud Teren. i andria: Phamphilus ne adiutem aut auscultem seni. Ponit̄ nōnunq̄ ausculto p̄ spectro vel video: vt apud Aphranium interpretat̄ Marcellus in Priuigno dicens. Videt ludos huic auscultanti procul

Aufon. Require in dictione **Aufonia**.

Aufonia: ea pars Italię est in q̄ beneuentū est opidū. A q̄ sit Aufonis. Vñ Ouid. li. Fastor. ij. ait. Captaq̄ erat lyricis aufonis ora sonis. hęc & q̄nq̄ p̄ tota Italia: q̄ Apennino finit̄: ab aufonibz ponit̄: dicēte Vir. li. gneid. viij. Tū manus aufonis: & gentes venere Siccanę: Aufon fuit Vlixis filius & Calypsus. A quo vt Pompeius scribit: aufonia ipla cognominata est.

Aufonis. Regre in dictione **Aufonia**

Auspex cōis ge. est: et ab antiq̄s is dicebat̄ q̄ nūc paranympus vocat̄ & p̄nubz. Luca. p̄tentiq̄ auspice bruto. & luue. ait. venit cū signatori. **Auspicior depo.** est ybū. Plau. tñ. (bus auspex ego auspicauī: pro auspicatus sum protulit. **Auster maf. gen.** vētus est. hoc austrum radi⁹ rote dicitur. Lucretius in li. v. Vt fluuios verfare rotas atq̄ austrā. Vgutio declinat etiā hęc austrā huius austrę.

Austra. Require in dictione **Auster**.

Austrum. Require Ibidem.

Auxilior deponēs est ybum: qd̄ tñ Prisc. & Probus tradunt esse cōe. Veteres etiā teste Diomedē: auxiliō auxilias prulere. Vñ & Gracchum inducit d̄gentē aduersus Furiū. quibz cum ego primus eū auxiliem. Et vt dicit Prisc. tā actō q̄ drō iungitur: quinetiam gto. Hierony. in Eisaia cap. xlix. In tempore placito exaudiui te: & in die salutis auxiliatus sum tui.

Auxilio. Require in dictione **Auxilior**.

Auxilla. Require in dictione **Aula**.

Axis a greco trahit̄: qd̄ illi ἄξος dicūt. Ea p̄prie linea est: q̄ ab vno mūdi polo in altē ten dit. ad cuius silitudinē: semipes ille teres: circa quē rota currus vertit̄: axis vocat̄. Virg. geor. iij. Post valido nitens sub pōdere phagin⁹ axis Nōnunq̄ & p̄ tota rhēda vel curru ponit̄. luue. Dignus aricinos q̄ medicaret ad axes. i. ad currus. ariciam vel ad aricina nemora adeuntes. Aliq̄n & p̄ septentrionali pte celi: teste Festo accipit̄. Virg. geor. ij. quę terga obuenerit axi. i. septentrioni. quin & p̄ ipso cælo idē poeta posuit: cū dixit lib. gnei. iij. Vltim⁹ æthiopū locus ē: vbi maxim⁹ atlas: Axem humero torquet. i. cælum sustinet. Auis itē tabula festilis appellat̄: vt scribit Pōpe. Axos vrbs ē Chersonesi Thraciæ: teste Ptole. Axius fluuius est: q̄ teste Herod. li. hist. viij. p̄ Mygdoniā pfluēs: iuxta chalestrā vrbs in mare ægeū cadit. Axistū vrbs est in Mysia inferiori: teste Ptolem.

Axium. Regre in dictione **Axis**

Axius. Ibidem.

Axos. Ibidem.